Γεμιστός Γεώργιος (Πλήθων) Αδριανούπολις.

« Η ακμή της Αδριανουπόλεως της νέας ταύτης των Σουλτάνων πρωτευούσης, διεκρίνετο επί ανεξιθρησκεία τω καιρώ εκείνω. Προήρχετο τούτο βεβαίως εκ υπολογισμών, οίον η άπαξ καθιερωθείσα εν τη Τουρκική πολιτική. Επόμενος ίσως τοις παλαιοίς παραδείγμασι των καλιφών της Βαγδάτης του Καΐρου της Ισπανίας, ο Σουλτάνος Μουράτ εμερίμνα περί της πνευματικής αυτού ενισχύσεως. Αι τέχναι, αι επιστήμαι, τα γράμματα εθεραπεύοντο εν τη αυλή του Σουλτάνου. Αυτός ενεκαυχάτο εν τω τίτλω του προστάτου αυτών. Σοφοί άνδρες πανταχόθεν ηύρισκον άσυλον εν τη πρωτευούση ταύτη του νέου κράτους.(1) Μεταξύ άλλων διεκρίνετο επί σοφία θαυμαστός τις των χρόνων εκείνων ανήρ, Ιουδαίος κατά πάσαν πιθανότητα, πολυΐστωρ δε Ελισσαίος, κατά Γεννάδιον τον Σχολάριον (2). Παρά τούτω εμυήθη ο Πλήθων, μεταβάς εις Αδριανούπολιν, τα απόρρητα της ζωροαστρικής διδασκαλίας. Κατά πάσαν πιθανότητα ο Ελισσαίος ούτος ήτο ανέτως εν τη Σουλτανική πρωτευούση, ει γε διηγείται ο Γεννάδιος εν τη κατά του Πλήθωνος συγγραφή εις τον διά πυρός θάνατον ότι κατεδικάσθη ένεκα των θρησκευτικών αυτού πεποιθήσεων. Άδηλον επί πόσον ακριβώς χρόνον διέτριψεν ο Πλήθων εν Αδριανουπόλει. Κατά πάσαν πιθανότητα καθ' όλον αυτόν μετά του θρακικού ζήλου του διδασκάλου του.»

Καλαΐτζη
Νεοελλην.
Γεωρ. Γεμιστός
Αθήναι
1903 σ. 8-9

[illegible]

[illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ